

разбиха първитѣ опасни вълни на сръбското нашествие въ България. Макарь и заставенъ да отстъпи, той съ борбата си спечели дни, които позволиха на българската армия да се съсредоточи на Сливница и съ общи сили да спечели тукъ първата и решителна победа на българското оръжие надъ сръбското. Въ 1886 г. при преврата, капитанъ Геневи остана вѣренъ на войнишката си клетва, което за лишенъ пжтъ го очерта като истински войникъ и истински човѣкъ. Въ 1896 г. сждбата ми даде възможность, като кавалерийски офицеръ, да бжда подъ негово командуване въ продължение на 15 дневни маневри, които той разви съ своя 7-и полкъ. Макарь и младъ, азъ скоро разбрахъ каква велика нравствена сила представляваше полковникъ Геневи Никола. Неговитѣ офицери и войници не само го уважаваха, но просто го обожаваха: той бѣше тѣхния идолъ. И съ пълно право. Истински воинъ, боеви офицеръ, вежливъ и благороденъ началникъ, тактиченъ командиръ, всѣко негово нареждане се изпълняваше съ най-голѣма добросъвестность. Въ 1899 г. полковникъ Геневи Никола командуваше стража при Варненскитѣ царски маневри и сждбата постави нашата конна часть подъ неговата просвѣтна команда. Къмъ 12 часа полковникъ Геневи получи заповѣдь чрезъ ординарецъ отъ Царя да ускори маневритѣ, обаче, полковникъ Геневи отговори, че „маневритѣ се развиватъ и не може да се ускорятъ“. Следъ половинъ часъ дойде нова заповѣдь съ сжщото съдържание, но и тоя пжтъ той отговори по сжщия начинъ. Излишно е да подчертавамъ какъвъ духъ на независимость, какви качества на началникъ, знающъ своето дѣло, сж се изисквали, за да се действува по тоя толкова самостоятеленъ начинъ. Въ войската той достигна до длъжността бригаденъ командиръ и чинъ генералъ. Въ 1912 год. при мобилизацията, той бѣше началникъ на Плевенската дивизионна областъ и когато почна организацията на Македоно-Одринското опълчение, Щабътъ на армията го назначи за началникъ на сжщото. Генералъ Никола Геневи пое дѣлото съ познатото негово себеотрицание, тактъ и вѣра въ себе си. И още въ първия день и първата обиколка по дружинитѣ на лагера край София доброволцитѣ почувствуваха, че надъ тѣхъ застава генералъ, който съ успѣхъ ще ги води на бой. Въ най-късо време се създаде отъ Македоно-Одринци една дивизия отъ 12 хиляди души. Следъ боеветѣ при Мастанлъ, Балканъ Тореси, Сейменли, Деде-Агачъ, Хайроболъ и Малгара тритѣ Македоно-Одрински бригади съ отрядитѣ на полковниците Таневъ и Салабашевъ въ областта на долното течение на р. Марица дивизиитѣ на Яверъ паша бѣха обградени и на 15 ноемврий 1912 година предъ знамената на опълчението дефилираха 20 хиляди турски войници пленници. Генералъ Геневи почина на 12 априлъ 1934 година.